

Què continua entre una edició i la següent?

Published by [Interacció. projecte editorial del CERC](#) [1] on 24/09/2026 - 11:12

Lectures del banc

Llegir les pràctiques per entendre la política cultural local

Una activitat pot tornar durant anys sense que sapiguem què n'ha fet possible la continuïtat. Glop d'Art permet desplaçar la mirada des de les edicions visibles cap a les relacions, els coneixements i les capacitats que han de romandre actius perquè una política cultural no comenci de nou cada vegada.

Sovint reconeixem la política cultural quan adopta la forma d'una activitat. Una exposició, un festival o una biennial tenen una data d'inici, una programació, uns participants i una xifra d'assistència. Són unitats visibles, comunicables i relativament fàcils de registrar. Permeten explicar què s'ha fet i ordenar els resultats dins un període determinat. Quan l'activitat acaba, també sembla que acabi la unitat des de la qual observem la política que l'ha produïda.

Quan una activitat es repeteix durant anys, acostumem a dir que s'ha consolidat. La durada es converteix així en una prova de continuïtat. Comptem edicions, comparem assistències i valorem si el projecte ha guanyat reconeixement. Aquestes dades mostren que l'activitat persisteix. Encara queda per saber què ha continuat entre una edició i la següent i si aquesta successió ha arribat a construir alguna cosa que va més enllà de la seva repetició.

Glop d'Art se celebra a Sant Pere de Riudebitlles des de 2009. El projecte combina exposicions, tallers i altres activitats vinculades a l'art contemporani, amb participació d'artistes locals i propostes de procedència exterior. La fitxa el situa dins una trajectòria municipal d'arts visuals de més de vint anys, desenvolupada en relació amb el Casal de Cultura de les Escoles Velles i amb la implicació de Riudebitlles Territori d'Art. També assenyala que Glop d'Art se celebra de manera biennial i s'alterna amb la Biennial d'Art Riudebitlles.

Llegit únicament com una exposició biennial, Glop d'Art podria semblar una activitat recurrent més. La mateixa fitxa el col·loca dins una trama més extensa. El relaciona amb una programació anterior, amb un altre esdeveniment periòdic i amb una cooperació sostinguda entre l'Ajuntament, l'equipament cultural i el col·lectiu artístic local. La bona pràctica deixa així de ser una unitat aïllada i passa a ocupar una posició dins una trajectòria.

L'alternança amb la Biennial introdueix una dada especialment significativa. La presència sostinguda de les arts visuals al municipi sembla descansar en la successió de projectes diferents. Cada edició ocupa un lloc dins un ritme que manté aquesta presència en la vida cultural local. La documentació disponible no explica com es va decidir aquesta alternança ni quina funció específica correspon a cadascuna de les iniciatives. Permet observar, en canvi, que la trajectòria no queda identificada amb un únic esdeveniment.

Entre una edició i la següent, la continuïtat depèn de les relacions, els coneixements i les capacitats que romanen actius.

Llegit des d'aquesta perspectiva, el calendari pot funcionar com alguna cosa més que el lloc on s'ordenen les activitats. Pot actuar com un instrument de política cultural quan relaciona projectes recurrents i els inscriu dins una trajectòria recognoscible. L'alternança entre Glop d'Art i la Biennial no demostra per ella mateixa l'existència d'una planificació conjunta. Sí que permet formular una pregunta diferent: què ha de romandre actiu perquè projectes diversos puguin succeir-se sense haver de reconstruir cada vegada totes les condicions que els fan possibles?

Entre dues edicions han de continuar actius coneixements, recursos, relacions i capacitat de decisió. La recurrència visible dels projectes descansa en un treball menys visible que continua quan no hi ha exposicions obertes ni activitats programades. Allò que perdura no es troba únicament en l'activitat que torna. També resideix en les capacitats que permeten que pugui tornar.

En el cas de Glop d'Art, la fitxa situa aquesta continuïtat en la relació entre l'Ajuntament, el Casal de Cultura i Riudebitlles Territori d'Art. Utilitza conceptes com confiança, corresponsabilitat i cogestió per definir-la. La documentació no permet conèixer com es distribueixen les decisions, els recursos i les responsabilitats, ni quin grau d'autonomia conserva cadascun dels agents. El que sí que mostra és una relació sostinguda entre administració, equipament i teixit artístic. La persistència del projecte sembla dependre d'aquesta relació tant com de la voluntat municipal de mantenir-lo.

Això ajuda a precisar què desapareixeria si Glop d'Art deixés de celebrar-se. Es perdrien unes determinades exposicions, tallers i activitats. També quedaria alterada una seqüència que dona recurrència a les arts visuals dins la programació municipal. Una de les peces que relacionen creació local, acció pública i projecció exterior deixaria d'ocupar el seu lloc. Amb ella també es podria perdre una part de les relacions i dels coneixements que una trajectòria com aquesta pot anar acumulant entre edicions.

Aquesta persistència no permet donar per demostrats tots els efectes que la fitxa atribueix al projecte. La continuïtat acredita una capacitat de sosteniment institucional. No constitueix per ella mateixa un sistema d'avaluació. L'assistència, el nombre d'artistes participants, el ressò mediàtic i els anys de trajectòria informen sobre l'activitat, la visibilitat i la permanència. No expliquen com evolucionen els públics, quins aprenentatges circulen entre les edicions, com es distribueix la capacitat de decisió o de quina manera la programació incideix en la pràctica artística local.

La mateixa cautela és necessària davant els impactes socials, econòmics, educatius o sobre la salut que recull la fitxa. Poden formar part dels propòsits o de les expectatives associades al projecte. Les evidències aportades no

permeten establir que aquests efectes s'hagin produït ni atribuir-los directament a Glop d'Art. Reconèixer aquest límit no redueix el valor del cas. Permet identificar amb més precisió què documenta realment: una pràctica capaç de persistir, d'integrar-se en una trajectòria i de mantenir una relació entre agents al llarg del temps.

La fitxa assenyalava també un límit que la durada del projecte no resol: la precarietat estructural del sector artístic. Aquesta observació obliga a distingir entre sostenir una programació i sostenir les condicions de les persones que la fan possible. Preguntar què continua entre les edicions exigeix també observar en quines condicions pot continuar. Un projecte pot acumular edicions i continuar depenent de recursos fràgils, de disponibilitats personals o d'un treball insuficientment reconegut. La documentació no aporta informació sobre remuneracions o condicions contractuals. La menció de la precarietat indica, almenys, que la continuïtat de l'activitat i la continuïtat de les condicions de treball poden seguir trajectòries diferents.

En un municipi petit, una política sectorial no sempre es manifesta mitjançant una institució especialitzada, un gran equip professional o un pla explícit. També pot adquirir continuïtat a través d'una trajectòria, d'una programació recurrent i d'una relació entre agents capaç de reactivar-se amb el temps. Aquesta forma de capacitat institucional és menys visible perquè no queda continguda en una única organització ni en un sol projecte. Es reconeix en allò que permet mantenir una orientació cultural a través d'iniciatives diferents.

Glop d'Art permet observar aquesta capacitat institucional i també els interrogants que l'acompanyen. Quina part de la continuïtat depèn de l'organització municipal? Quina descansa en el col·lectiu artístic i en persones concretes? Què s'aprèn d'una edició i com es trasllada a la següent? La fitxa no ofereix prou informació per respondre aquestes preguntes. Precisament per això ajuden a veure què caldria observar si volguéssim entendre com es produeix la continuïtat més enllà del nombre d'edicions acumulades.

Potser aquesta continuïtat s'hauria de buscar en allò que roman actiu quan una activitat acaba: les relacions que persisteixen, el coneixement que es conserva, les decisions que es preparen i la capacitat que queda disponible per tornar a començar. La qüestió no és només si el projecte tornarà. És què ha de continuar entre una edició i la següent perquè, quan torni, no comenci de nou.

Autoria de la lectura

Lectura i redacció: Roser Mendoza, CERC.

Pràctica destacada pel CERC al [Banc](#) [2] Bones pràctiques culturals.

Imatge conceptual de creació pròpia, generada amb IA.

Categories: Lectures del banc

Categories: Sèries editorials

Tags: gestió cultural

Tags: governança cultural

Tags: petits municipis

Tags: treball cultural i professionals

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/news/2026/09/continuitat-activitat>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://www.diba.cat/ca/web/cerc/bones-practiques>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/10606>